

ANEU MAR ENDINS

Meditació de Cap d'Any

El començament d'un nou any convida a fer una reflexió sobre aquesta realitat des del punt de vista religiós. I crec que és oportú començar l'any bo i posant la mirada en Santa Maria, la Mare del Senyor. Avui, als vuit dies justos després de Nadal, pel fet d'haver-se escaigut aquesta solemnitat en diumenge, comencem l'any civil en diumenge i amb aquesta festa que teològicament —i també en la pietat del poble cristià— està tan unida amb el Nadal. Ho expressa sant Pau en la carta als Gàlates, en el fragment que es llegeix avui a la Santa Missa: «Quan el temps arribà a la seva plenitud, Déu envià el seu Fill, nascut d'una dona, nascut sota la llei, perquè obtinguéssim ja la condició de fills» (Ga 4,4).

Així ho expressa de manera ben explícita l'oració d'avui: «Oh Déu, per la virginitat fecunda de Maria, heu donat un salvador al llinatge humà; feu que experimentem la seva intercessió, ja que per ella hem merescut de rebre el vostre Fill, l'autor de la vida.» En efecte, a través de Maria, Crist ha entrat en la història, Déu se'ns ha fet proper. Per això, en aquesta festa mariana del cicle de Nadal l'honorem com a Mare de Déu, el seu títol per excel·lència, en el qual tenen el seu fonament tots els altres títols de Santa Maria.

Tal com ho ensenya el Concili Vaticà II, «des dels temps més antics, es venera la Santíssima Verge amb el títol de "Mare de Déu", i sota la seva protecció s'acullen els fidels suplicants en tots els seus perills i necessitats». I la constitució sobre l'Església afegeix aquest record de la història de l'Església: «Des d'aleshores, sobretot des del Concili d'Èfes, el culte del Poble de Déu envers Maria ha crescut de manera admirable, en veneració i amor, en pregària i imitació» (LG 66).

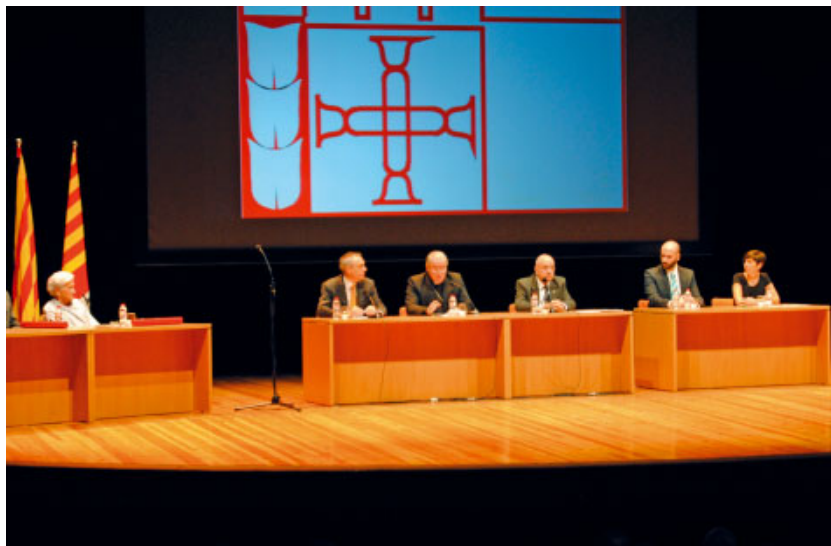
Posem, doncs, aquest nou any civil sota la protecció de la Mare de Jesús; un any que s'anuncia no pas exempt de dificultats i que ens demanarà a tots sacrificis i responsabilitats especials. Que ella, que ens portà Jesucrist, ens porti també les benediccions de Déu en aquesta hora, segons aquella bella fórmula de benedicció als israelites que llegim en com a primera lectura de l'Eucaristia d'aquesta festa: «Que el Senyor et beneeixi i et guardi, que el Senyor et faci veure la claror de la seva mirada i s'apiadi de tu; que el Senyor giri cap a tu la mirada i et doni la pau.»

La pau també és present en la festa d'avui. En una data molt significativa és bo i just demanar el do de la pau per a tots. Així ho va entendre el Papa Pau VI en instituir la Jornada Mundial de la Pau en la diada de Cap d'Any. Enguany és la vegada quaranta-cinc que se celebra amb aquest lema: «Educar els joves per a la justícia i per a la pau.»

Aquest lema té, especialment per a nosaltres, un ressò ben clar d'un fet recent: la celebració, primer a les diòcesis i després en els actes centrals de Madrid, de la Jornada Mundial de la Joventut. El desenvolupament d'aquesta jornada ha estat un motiu d'esperança per a tota l'Església i desitjaria que ho fos també per a tota la nostra societat.

Però aquesta esperança està condicionada a una responsabilitat que tenim tots, sobretot els adults, i d'una manera especial tots els qui treballen en el camp de l'educació. Ens hi juguem molt en la tasca de donar als joves raons per a treballar a favor de la justícia i de la pau. Posem en mans de la Verge Santíssima la pau de la nostra societat en aquesta hora difícil, i també la pau per al futur que estarà sobretot a les mans dels joves actuals.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Bisbe de Terrassa

El Sr. Bisbe presideix l'entrega dels premis als Terrassencs de l'Any

El diumenge dia 11 de desembre al migdia, Mons. Saiz Meneses acompanyat pel Sr. Pere Navarro, alcalde de Terrassa, va presidir l'entrega de guardons als Terrassencs de l'Any. Cada any el Centre Cultural el Social, vinculat a la Fundació Centre Social Catòlic que presideix el Sr. Bisbe, organitza aquest acte. Enguany han rebut el seu reconeixement per la seva entrega a tasques socials la Sra. Glòria Oliva, presidenta de Mans Unides de Terrassa, la Sra. Teresa Raich, membre de Justícia i Pau i de la Pastoral penitenciària i el Sr. Juli Puigantell, responsable de la Fundació Vicenç Ferrer a Terrassa. L'acte es va realitzar al Centre Cultural de Terrassa.

GLOSSA

Un any de gràcia

Fa unes setmanes, a punt de començar la celebració de l'eucaristia dominical, va irrompre a la sagristia una nena que habitualment hi participa amb els seus pares i amb el seu germà, dos anys més gran, i que, sempre que poden, se situen a primer rengle. Va entrar sola, per iniciativa pròpia. Amb mirada il·lusionada i esperançada, aixecant el cap i mirant-me als ulls, em va dir tot somrient: «Ja tinc cinc anys», i se'n tornà amb la família. Darrera d'aquesta informació, atesa la mirada i la seva expressivitat, s'amagaven altres informacions i preguntes que puc imaginar: «Dono gràcies a Déu per la vida, acompanya la meva pregària!», «Ho comparteixo amb tu perquè t'alegris amb mi», «Ja li he dit a Jesús i em sembla que tu també ets amic d'Ell», «Quant de camí em queda per recórrer, tinc moltes ganes de fer-lo, m'hi acompanyaràs amb els pares, la família i els mestres?», «Vull descobrir moltes coses, els grans m'ajudareu a conèixer-les, a valorar-les i a situar-les al seu lloc?»...

Avui estrenem l'any 2012. És davant nostre. Enere queda el temps passat, el bé com a lloança de Déu, el mal en la seva misericòrdia. Som en un context semblant al de la nena. Un nou any amb totes les seves incògnites i amb totes les seves possibilitats. Potser la nostra il·lusió és massa dominada pel

realisme i l'esperança ens sembla agosarada... però hi són i convé trobar-les en la seva puresa original. Convé fer-les vida quotidiana segons el diví disseny, segons la seva voluntat. En el nostre esforç ens acompanya l'Esperit. «L'Esperit del Senyor, Déu sobirà, / reposa sobre meu, / perquè el Senyor m'ha ungit. / M'ha enviat / a portar la bona nova als pobres, / a curar els cors desfets, / a proclamar als captius la llibertat / i als presos el retorn de la llum, / a proclamar / l'any de gràcia del Senyor, / el dia que el nostre Déu / farà justícia, / a consolar / tots els qui estan de dol» (Is 61,1-2). Fer del nou any un any de gràcia amb les nostres paraules, amb el servei generós i desinteressat als altres, sent testimonis del seu amor.

Mirar l'any que encetem posant-nos en mans de Déu, fent-nos com un dels petits, mirant Jesús amb somriure il·lusionat i esperançat per dir-li: «Comença el 2012! Oi que comptem amb tu? Oi que comptem amb cadascun de nosaltres?» Com la nena del relat que, durant la missa, a l'hora de la pregària que ens va ensenyar Jesús, vaig veure que, agafada de la mà de la seva mare, obria els llavis i, amb una mica d'inseguretat —però decidida—, deia: «Pare nostre que esteu en el cel...»

Enric Puig Jofra, SJ

Ordenació diaconal

El diumenge dia 22 de gener, a les 18 h, a la Santa Església Catedral Basílica del Sant Esperit de Terrassa, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses conferirà l'ordenació de diaques als Srs. Mario Jurado Viceira, Joan Ferrero Mora i Francisco Javier Ondo Bindang, seminaristes diocesans de Terrassa.

SANTA MARIA, MARE DE DÉU

► Lectura del llibre dels Nombres (Nm 6,22-27)

En aquells dies, el Senyor digué a Moisès: «Digues a Aharon i als seus fills: Beneïu el poble d'Israel amb aquestes paraules: "Que el Senyor et beneeixi i et guardi, que el Senyor et faci veure la claror de la seva mirada i s'apiadi de tu; que el Senyor giri cap a tu la mirada i et doni la pau." Així interposaran el meu nom a favor del poble d'Israel, i jo el beneiré.»

► Salm responsorial (66)

R. *Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi.*

Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi, / que ens faci veure la claror de la seva mirada. / La terra coneixerà els vostres designis, / i tots els pobles veuran la salvació.

Que s'alegrin els pobles i cridin de goig. / Vós regiu el món amb justícia, / regiu les nacions amb rectitud / i guieu els pobles de la terra. R.

Que us lloïn les nacions, Déu nostre, / que us lloïn tots els pobles alhora. / Que Déu ens beneeixi, / i el venerin d'un cap a l'altre de la terra. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 4,4-7)

Germans, quan el temps arribà a la seva plenitud, Déu envià el seu Fill, nascut d'una dona, nascut sota la Llei, per rescatar els qui vivien sota la Llei, perquè obtinguéssim ja la condició de fills. I la prova que som fills de Déu és que l'Esperit del seu Fill que ell ha enviat crida en els nostres cors: «Abbà, Pare!» Per tant, ja no ets esclau, sinó fill; i si ets fill, també ets hereu, per gràcia de Déu.

► Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 2,16-21)

En aquell temps, els pastors anaren a Bet-Lèhem i trobaren Maria i Josep, amb el nen a la menjadora. Havent-ho vist amb els propis ulls, van contar el que els havien dit d'aquell infant, i tothom qui ho sentia es meravellava del que deien els pastors. Maria conservava aquests records en el seu cor i els meditava.

Després els pastors se'n tornaren, glorificant Déu i lloant-lo pel que havien vist i sentit; tot van trobar-ho com els ho havien anunciat.

Passats vuit dies, quan hagueren de circumcidar-lo, li posaren el nom de Jesús; era el nom que havia indicat l'àngel abans que el concebés la seva mare.

► Lectura del libro de los Números (Nm 6,22-27)

El Señor habló a Moisés:

«Di a Aarón y a sus hijos: Esta es la fórmula con que bendeciréis a los israelitas: El Señor te bendiga y te proteja, ilumine su rostro sobre ti y te conceda su favor; el Señor se fije en ti y te conceda la paz. Así invocarán mi nombre sobre los israelitas y yo los bendeciré.»

► Salmo responsorial (66)

R. *El Señor tenga piedad y nos bendiga.*

El Señor tenga piedad y nos bendiga, / ilumine su rostro sobre nosotros: / conozca la tierra tus caminos, / todos los pueblos tu salvación. R.

Que canten de alegría las naciones, / porque riges el mundo con justicia, / riges los pueblos con rectitud, / y gobiernas las naciones de la tierra. R.

Oh Dios, que te alaben los pueblos, / que todos los pueblos te alaben. / Que Dios nos bendiga; que te teman / hasta los confines del orbe.

► Lectura de la carta de san Pablo a los Gálatas (Gal 4,4-7)

Hermanos: Cuando se cumplió el tiempo, envió Dios a su Hijo, nacido de una mujer, nacido bajo la Ley, para rescatar a los que estaban bajo la Ley, para que recibiéramos el ser hijos por adopción. Como sois hijos, Dios envió a vuestros corazones al Espíritu de su Hijo que clama: «¡Abba!» (Padre). Así que ya no eres esclavo, sino hijo; y si eres hijo, eres también heredero por voluntad de Dios.

Como sois hijos, Dios envió a vuestros corazones al Espíritu de su Hijo que clama: «¡Abba!» (Padre). Así que ya no eres esclavo, sino hijo; y si eres hijo, eres también heredero por voluntad de Dios.

► Lectura del santo evangelio según San Lucas (Lc 2,16-21)

En aquel tiempo los pastores fueron corriendo y encontraron a María y a José y al Niño acostado en el pesebre. Al verlo, les contarán lo que les habían dicho de aquel niño. Todos los que lo oían se admiraban de lo que decían los pastores. Y María conservaba todas estas cosas, meditándolas en su corazón.

Los pastores se volvieron dando gloria y alabanza a Dios por lo que habían visto y oído; todo como les habían dicho.

Al cumplirse los ocho días tocaba circumcidar al niño, y le pusieron por nombre Jesús, como lo había llamado el ángel antes de su concepción.

Santa Maria contemplat el seu fill Jesús. Pintura de Barocció, Museu del Prado, Madrid

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

- **Dilluns** (litúrgia hores 2a setm.): 1Jn 2,22-28 / SI 97 / Jn 1,19-28 □ **dimarts**: 1Jn 2,29-3,6 / SI 97 / Jn 1,29-34
- **dimecres**: 1Jn 3,7-10 / SI 97 / Jn 1,35-42 □ **dijous**: 1Jn 3,11-21 / SI 99 / Jn 1,43-51
- **divendres**: Is 60,1-6 / SI 71 / Ef 3,2-3a.5-6 / Mt 2,1-12
- **dissabte**: 1Jn 3,22-4,6 / SI 2 / Mt 4,12-17.23-25 □ **diu-menge** vinent, Baptisme del Senyor (lit. hores 1a setm.): Is 42,1-4.6-7 / SI 28 / Ac 10,34-38 (o bé: Is 55,1-11 / Is 12,2-6 / 1Jn 5,1-9) / Mc 1,7-11.

«**M**aria conservava tots aquests esdeveniments i mirava de trobar-ne el sentit en el seu cor».

Aquesta traducció voldria oferir la dinàmica del text evangèlic. Maria reté els fets inaudits i extraordinaris que envolten el naixement de Jesús: la visita dels pastors que expliquen el missatge dels enviats de Déu; però també la circumcisió de Jesús, les paraules de Simeó, l'aparició d'Anna la profetessa. Inclús l'episodi de Jesús perdut en el temple serà més endavant objecte de meditació per part de la mare. La vida de Maria i Josep no va ser gens senzilla. Molts detalls dels primers anys de Jesús els de-

vien semblar incomprensibles («no compregueren aquesta resposta», Lc 2,50). Però varen restar al costat del fill.

Molts detalls i gestos de la vida de Jesús no varen ser entesos en tota la seva dimensió al llarg de la seva vida (els deixebles tampoc no acaben de comprendre el sentit dels gestos i de l'ensenyament de Jesús). Però els evangelis, que s'escriuen a la llum de la Pasqua, ja han copsat l'abast dels gestos i de les paraules de Jesús i el donen deixat en el text. D'aquesta forma, els evangelis fan comprendre al lector el sentit i l'abast de la vida de Jesús en els mateixos episodis. Per això, quan Jesús retreu als

deixebles d'Emaús que han estat molt lents a copsar el sentit de la seva vida i de la seva passió, el lector no se sorprèn: ja ha estat catequitzat.

En aquest sentit la infantesa de Jesús és un temps privilegiat pels qui llegim i meditem els evangelis. Perquè se'ns ofereix tota la font d'una gestos i d'unes paraules que la seva Mare no va arribar a copsar fins molt més endavant. La Maria de la història no ho va tenir fàcil: va ser veritablement la que havia cregut i va practicar la fe al llarg de tota la seva vida: «sortosa tu, que has cregut!» (Lc 1,45).

Oriol Tuñí, SJ

COMENTARI

La fe de Maria

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

1. Jesús mateix és la «paraula»

Jesús, com sempre ho repetia als seus deixebles, visqué des de la totalitat de la Llei dels profetes. Va veure el seu propi ser i obrar com a unió i interpretació d'aquesta totalitat. Això Joan ho va expressar en el pròleg del seu Evangeli dient que Jesús mateix és la «paraula».

En Jesucrist, totes les promeses de Déu han trobat un «sí», escriu sant Pau (2Co 1,20).

En l'expressió enigmàtica del Fill de l'home trobem concentrat el més propi de la figura de Jesús, de la seva missió i del seu ser. Ell ve de Déu, ell és Déu.

Però precisament així —en fer-se home— mostra la humanitat veritable. «M'has format un cos», diu Jesús al Pare en la carta als Hebreus (10,5), tot modificant un text del llibre dels Salms que diu: «M'has obert l'orella» (Sl 40,7). I vol dir que el que dóna

na vida és l'obediència; és dir sí a la paraula de Déu, i no les oblacions i els sacrificis.

Ara ell, que és la paraula mateixa, pren un cos, ve de Déu com home i atreu a ell tot el ser humà, el porta dins la paraula de Déu, el converteix en «orella» per Déu, per «l'obediència», per la reconciliació entre Déu i l'home. Ell mateix esdevé l'oblació veritable com a lliurat del tot a l'obediència i a l'amor, a l'amor fins a l'extrem (Jn 13,1). Ve de Déu i funda el ser humà veritable. Com diu sant Pau, en comparació amb el primer home que era de la terra, Jesús, el segon i definitiu (últim) home és del cel, és «Esperit que dóna vida» (1Co 15,45-49). Ell ve i és alhora el nou «regne». Ell no només és u, sinó que fa de tots nosaltres «un de sol» (Ga 3,28), una humanitat nova. El seguiment de Jesucrist vol dir aquesta nova humanitat que ve de Déu.

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(Jesús de Natzaret, 1a part, Ed. Claret)

EL CRISTIANISME ARA I AQUÍ

És una evasió del món?

Des de la perspectiva cristiana, el món és un do, un regal, un espai i un temps entregat a l'ésser humà perquè hi visqui i estimi. Déu no tenia necessitat de crear el món, de generar una alteritat i donar-li vida i consciència. El món no és un error, ni el naixement un càstig. És un bé néixer i una meravella que el món sigui, que hi hagi quelcom i no no-res.

L'opció pel Crist no és una evasió del món, perquè el món és quelcom bell, valuós, unitari majestuós. Estem fets per viure en aquest món, per estimar-lo i créixer-hi. És la nostra casa. Amb tot, el món, com a conseqüència de l'acció humana, sigui directament o indirecta, presenta dimensions de mal i de sofriment.

Ser cristià és fer-se present en el món, especialment en els llocs de sofriment per inocular-hi esperança. Quina esperança? La que deriva del fet pasqual. Què és el fet pasqual? Consisteix a creure que Jesús va morir i que fou ressuscitat per obra de l'Esperit Sant. Aquest fet obre la porta de l'esperança.

Els cristians creiem que la mort ha estat vençuda i que Jesús fou ressuscitat entre els morts per obra de l'Esperit. Morirem, certament, però creiem que reviuem plenament, que serem salvats del regne de la mort per obra de l'Esperit.

Creiem que la història acabarà bé i que el sofriment serà redimit. Això no ens exigeix de treballar, amb tota la intensitat i esforç, per pal·liar totes les formes de sofriment que observem al nostre voltant: físic, psíquic, social i espiritual. Ser cristià consisteix a creure que el Divendres Sant, metàfora del sofriment en el món, no és la darrera paraula de la història, ni la conclusió de l'argument. Consisteix a esperar que el sofriment serà redimit, que la nit donarà pas al dia, que la foscor cedirà a la llum.

Francesc Torralba
Jesucrist 2.0, Ed. Pòrtic (Grup 62)

SANTORAL

1. ✚ Diumenge. Capvuitada de Nadal: santa Maria, Mare de Déu. Imposició del Nom de Jesús, també Emmanuel o Manuel (Manel); Mare de Déu de Begoña; sant Concordi, prev. i mr.; santa Eufrosina, vg.; sant Almaqui, mr.

2. Dilluns. Sant Basili el Gran (330-379), bisbe de Cesarea de la Capadócia, i sant Gregori Nacianzè (330-390), bisbe de Constantinoble, doctors de l'Església; Mare de Déu, Auxili dels cristians; commemoració de la vinguda de la mare de Déu a Saragossa; sant Macari, abat; sant Isidor d'Antioquia, bisbe i mr.; sant Adelard (753-826), abat, cosí de Carlemany; santa Emma, vg.

3. Dimarts. Sant Anter, papa (grec, 235-236) i mr.; santa Genoveva (s. v), vg., patrona de París; sant Fulgenci, bisbe (agustinà); sant Daniel, mr.; sant Atanasi (o Tannari), mr.; sant Josep-Maria Thomasi, prev. teati, cardenal; beat Alan de Solmini, bisbe; beat Ciriac-Elies de Chavara, prev. carmelità.

4. Dimecres. Sant Rigobert, bisbe; sant Odiló, abat de Cluny (†1048); santa Isabel-Anna Seton, rel. paüla, dels Estats Units; beata Àngela de Foligno, rel. terciària franciscana; santa Genoveva Torres, verge.

5. Dijous. Sant Telèsfor, papa (grec, 125-136) i mr.; sant Simeó Estilita (388-459), monjo siríac; santa Emilià, vg.; sant Joan-Nepomucè Newman, bisbe (redemptorista); beat Dídac-Josep de Cadis, prev. caputxí; sant Carles de Sant Andreu, rel. passionista.

6. ✚ Divendres. Epifania del Senyor. Diada dels sants Reis o mags d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar, i també Adoració (dels Reis, o Dora); sant Melani, bisbe; sant Nilamó; santa Macra, vg. i mr.

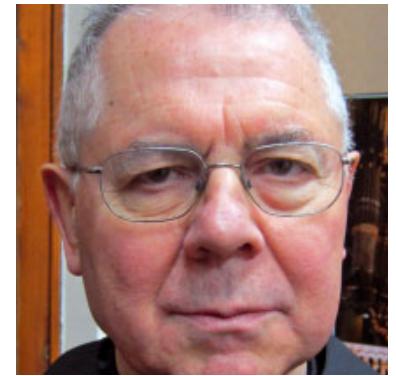
7. Dissabte. Sant Ramon de Penyafort (†1275), prev. dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes; sant Julià de Toledo, bisbe; santa Virgínia, mr.; sant Crispí, bisbe; sant Tell, abat.

INTENCIONS DEL SANT PARE (gener)

General: Que les víctimes de desastres naturals rebin el consol espiritual i material necessaris per reconstruir les seves vides.

Missionera: Que l'afany dels cristians a favor de la pau sigui ocasió de donar testimoni del nom de Crist a totes les persones de bona voluntat.

ENTREVISTA

BERNABÉ DALMAU

La festa de la Sagrada Família

El temps nadalenc ens posa a contemplació un dia la Sagrada Família de Jesús, Maria i Josep. Des de sempre, entorn de la gran Solemnitat del Nadal s'han llegit a la litúrgia els textos evangèlics referents a la infantesa de Jesús. Ja fa més de cent anys el papa Lleó XIII va instituir amb aquest nom una específica festa litúrgica de la Sagrada Família. El P. Bernabé Dalmau, monjo de Montserrat i expert en litúrgia, explica el significat d'aquesta festa.

Quin lloc ocupa la festa de la Sagrada Família en el cicle nadalenc?

Actualment se celebra el diumenge després de Nadal; però quan Nadal cau en diumenge, com ha passat aquesta vegada, la celebració té lloc el dia 30. El Papa va establir la festa en el context de la devoció que es va propagar aquells anys, en la qual es veia també l'ocasió per revalorar la família cristiana com a llar d'aprenentatge de les millors virtuts.

Catalunya es va sumar ben aviat a aquest impuls de devoció...

Efectivament, la nostra terra es gloria de tenir entre els seus sants el gran apòstol que en fou el pare Josep Manyanet. Últimament, arran de la consagració del temple de la Sagrada Família, també s'ha valorat la santedat d'Antoni Gaudí i dels promotors del moviment que va fomentar la construcció del temple. Però hi ha figures menys conegudes, igualment propagadores d'aquesta devoció, per exemple: l'igualadí Josep M. Vilaseca va fundar a Mèxic, per aquelles mateixes dècades, dos instituts religiosos josefins. Agraïts, aquests religiosos, que no tenien cap comunitat a Europa, a partir d'aquest 1 de gener estan establerts canònicament al bisbat de Vic, en escaure's el centenari de la mort del fundador.

La família, com a institució, passa realment moments crítics?

És indubtable que el gir cultural i social que en diverses onades s'ha anat vivint aquests darrers cinquanta anys ha fet trontollar el tipus de família diguem-ne *convencional*. També és inqüestionable que, fins i tot en la seva puresa, aquest model familiar rep escomeses per tots costats, i necessita també igualment ser evangelitzat de nou. És un dels treballs més urgents de la nostra Església. Però la nostra fe també ens diu que allò que sant Pau anomena «gran sagrament» perquè és signe de l'amor indefectible de Crist envers l'Església és un referent essencial de la comunitat cristiana.

Òscar Bardaji i Martín

CULTURA DE LA COMPASIÓN

¿Quién es Jean Vanier?

Jean Vanier nació en Suiza, de padres canadienses, el 10 de septiembre de 1928. Su padre, Georges Vanier, era diplomático y asesor militar de la delegación canadiense ante la Liga de Naciones de Ginebra. Su madre, Pauline, era una mujer de gran espiritualidad y de un profundo sentido de solidaridad humana. Era enfermera. Jean Vanier —que tiene ahora 82 años— fue el cuarto de los cinco hijos de este matrimonio.

En su juventud decidió seguir la carrera militar y fue oficial de la Marina canadiense. Pero, como consecuencia de una profunda conversión espiritual, dejó la Marina y, tras doctorarse en Filosofía con una tesis sobre el deseo humano de ser feliz en Aristóteles, en 1964, fundó en la localidad francesa de Trosly-Breuil la primera comunidad de «El Arca», una institución en la que personas con discapacidades intelectuales y físicas comparten sus vidas con quienes les ayudan. «El Arca» es hoy una red internacional de comunidades repartidas por los cinco continentes. También es cofundador de «Fe y Luz», movimiento que agrupa a personas discapacitadas, a sus familias y a sus amigos, en 1.500 comunidades en todo el mundo. En Cataluña su sede está en Tordera.

Aun cuando las raíces de Vanier son católicas, el movimiento es profundamente ecuménico e interreligioso, y su mensaje de compasión, comunidad y dignidad de la persona humana ha encontrado un eco universal. Vanier se inspira en el Evangelio, de manera que se ha convertido en uno de los maestros espirituales de nuestro tiempo. El Papa Juan Pablo II, que le llamó en diversas ocasiones a Roma para que expusiera su testimonio en diversos auditorios, lo definió como «un gran portavoz de la cultura de la solidaridad y la civilización del amor».

Por todo ello, creemos que nuestros lectores valorarán una breve antología de textos literales de Jean Vanier, tomados de su libro *Escritos esenciales*, publicado por Editorial Sal Terrae, de Santander. Agradecemos a esta editorial el permiso que amablemente nos ha concedido para publicar los fragmentos que ofreceremos en esta página.

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest diumenge, dia 1 de gener, a les 12 h. Celebra la Missa de Santa Maria, Mare de Déu, a la Catedral.

Dilluns dia 2, a les 18 h. Presideix la celebració de Vespres a l'església de Santa Maria (a les esglésies de Sant Pere de Terrassa) en el 900 aniversari de la seva consagració.

Divendres, dia 6, a les 12 h. Celebra la Missa de l'Epifania del Senyor a la Catedral.

Del diumenge dia 8 al dissabte dia 14. Practica els Exercicis Espirituals amb els bisbes de la Conferència Episcopal Espanyola a Madrid.

▶ NOTÍCIES

Mons. Saiz Meneses celebra la missa a la parròquia de la Floresta. El diumenge dia 4 de desembre Mons. Saiz Meneses va presidir la celebració de l'Eucaristia a la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat a la Floresta-Pearson. L'acompanyaren el rector, P. Lluís Victori SJ i el seu secretari particular. En acabar la celebració el Sr. Bisbe va beneir els arranjaments fets a l'entrada del temple i saludà la feligresia.

25è aniversari d'ordenació de dos diaques. Mn. Miquel Miras Núñez i Mn. Francesc Amat Mumbardó, diaques de la diòcesi de Terrassa que exerceixen

en parròquies de la ciutat de Rubí, varen celebrar el passat dia 8 de desembre, solemnitat de la Immaculada, el 25è aniversari de la seva ordenació diaconal, que els fou conferida per Mons. Ramon Daumal a la parròquia de Sant Pere de Rubí. Per aquest motiu, a les 5 de la tarda, Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar de Terrassa, presidí la celebració de l'Eucaristia a la mateixa parròquia, acompanyat de preveres i diaques que s'uniren a l'acció de gràcies dels qui celebraven el seu jubileu.

Inauguració d'una exposició a favor de Càritas Arxiprestal de Terrassa. El dilluns dia 12 de desembre, a la sala de la Cúpula de la CECOT a Terrassa es va inaugurar l'exposició de l'obra pictòrica de Salvador Arís (Rubí 1919). Presidí l'acte Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, acompanyat de Mn. Josep Esplugas, arxiprest, de la Sra. Montserrat Padilla de Càritas Diocesana de Barcelona, de tots els membres de la Junta Interparroquial de Càritas Arxiprestal de Terrassa i d'un bon nombre de benefactors. Càritas Arxiprestal de Terrassa és depositària de l'obra pictòrica de S. Arís, i els quadres es poden adquirir en favor de l'entitat.

Cloenda de l'Any Maragall. A les esglésies de Sant Pere de Terrassa, dins el cicle *La Seu d'Ègara, Paraules de Bellesa*, es va clausurar l'Any Maragall. A les 18 h el Sr. Lluís Solà pronuncià una conferència sobre: *Joan Maragall i la Paraula viva*. El dilluns dia 19 de desembre, a les 19 h hi hagué un concert de la coral d'Ullastrell. A les 19.30 h es procedí a fer *Lectures del poeta Joan Maragall*. L'any Maragall ha commemorat els 150 anys de la naixença i els 100 anys de la mort del poeta.

▶ AGENDA

Escola de Catequistes. El segon semestre comprèn 5 sessions amb un total de 15 hores (14 i 28 de gener, 11 i 25 de febrer, 10 de març de les 10

a les 13 h, a la parròquia de Sant Pere d'Octavià de Sant Cugat del Vallès. La temàtica del segon bloc és *El Credo*, els temes són: *Revelació i Fe* (Mn. Ricard Casadesús); *el Misteri de Déu* (Mn. Emili Marlés); *Cristologia* (Mn. Emili Marlés); *l'Església* (Mn. Josep M. Manresa); *Escatologia i Mariologia* (Mn. Josep M. Manresa).

Commemoracions a l'església de Santa Maria d'Ègara:

—**Diumenge dia 1 de gener, a les 18 h.** Comemoració dels 300 anys de la troballa de les relíquies de sant Julià, sant Sever, sant Valentí i els sants màrtirs de Saragossa.

—**Dilluns dia 2 de gener.** Comemoració dels 900 anys de la consagració de l'església.

A les 17.15 h. Conferència de Mn. David Abadías, doctor en Història de l'Església.

A les 18 h. Vespres Solemnes presidides per Mons. Josep Àngel Saiz, bisbe de Terrassa.

Enguany s'acompleixen 900 anys de la consagració de l'església de Santa Maria d'Ègara (2 de gener de 1112), reconstruïda en estil romànic i donada pel bisbe de Barcelona a Oleguer, aleshores abat de Sant Ruf d'Avinyó perquè hi instaurés el Priorat de canonges agustinians de Santa Maria d'Ègara. I fa 300 anys Mn. Joan Arnella, duent a terme una restauració, va trobar les relíquies dipositades dintre de l'altar (1 de gener de 1712).

Conferència del Sr. Bisbe auxiliar. Divendres dia 18, a les 21.15 h: Mons. Salvador Cristau Coll, bisbe auxiliar i rector del Seminari, parlarà de: *La família com a font de vocacions*. Lloc: sala Sant Fèlix, a la parròquia de Sant Feliu de Sabadell.

▶ D'ALTRES BISBATS

Curset. *Els infants i l'Eucaristia.* Curs monogràfic organitzat conjuntament pel Centre d'Estudis Pastoral i el Centre de Pastoral Litúrgica. Professors: Miquel Àlvarez, Txema Cot (del Bisbat de Terrassa), Naty Flores, Jaume Fontbona, Enric Termes i Jordi Tres. Els dijous del 19 de gener al 16 de febrer de 19 a 20.30 h. Lloc: Centre d'Estudis pastorals, c/ Rivadeneyra 6, 3r, 08002 Barcelona). Per a més informació i inscripcions: Centre de Pastoral Litúrgica, tel. 933 022 235, de dilluns a divendres, de 9 a 14 h.

REMAD MAR ADENTRO

Meditación de Año Nuevo

El comienzo de un nuevo año invita a hacer una reflexión sobre esta realidad desde el punto de vista religioso. Y creo que es oportuno comenzar el año poniendo nuestros ojos en Santa María, la Madre del Señor. Hoy, justo a los ocho días de la Navidad, por haber coincidido esta solemnitad en domingo, comenzamos el año civil en domingo y con esta fiesta, que teológicamente —y también en la piedad del pueblo cristiano— está tan unida a la Navidad. Lo expresa san Pablo en la carta a los Gálatas, en el fragmento que se lee hoy en la Santa Misa: «Cuando se cumplió el tiempo, envió Dios a su Hijo, nacido de una mujer, nacido bajo la Ley, para rescatar a los que estaban bajo la Ley, para que recibiéramos el ser hijos por adopción» (Ga 4,4).

Así lo expresa de una forma explícita la oración de la misa de hoy: «Dios y Señor nuestro, que por la maternidad virginal de María entregaste a los hombres los bienes de la salvación, concédenos experimentar la intercesión de aquella de quien hemos recibido a tu Hijo Jesucristo, el autor de la vida». En efecto, por María Cristo ha entrado en la historia, Dios se nos ha hecho cercano. Por esto, en esta fiesta mariana del ciclo de Navidad la honramos como Madre de Dios, su título por excelencia, en el que tienen

su fundamento todos los demás títulos de Santa María.

Como enseña el Concilio Vaticano II, «desde los tiempos más antiguos, se venera a la Santísima Virgen con el título de "Madre de Dios", bajo cuya protección se acogen los fieles suplicantes en todos sus peligros y necesidades». Y añade la Constitución sobre la Iglesia este recuerdo de la historia de la Iglesia: «Desde entonces, sobre todo desde el Concilio de Éfeso, el culto del Pueblo de Dios hacia María ha crecido admirablemente, en veneración y amor, en oración e imitación» (LG 66).

Pongamos, pues, este nuevo año civil bajo la protección de la Madre de Jesús, un año que se anuncia no exento de dificultades y que nos va a pedir a todos sacrificios y especiales responsabilidades. Que ella, que nos trajo a Jesucristo, nos traiga también las bendiciones de Dios en esta hora, según la bella fórmula de la bendición a los israelitas que leemos como primera lectura de la Eucaristía de esta fiesta: «El Señor te bendiga y te proteja, ilumine su rostro sobre ti y te conceda su favor; el Señor se fije en ti y te conceda la paz.»

La paz está también bien presente en la fiesta de hoy. En una fecha muy significativa es bueno y jus-

to pedir el don de la paz para todos. Así lo sintió el Papa Pablo VI al instituir la Jornada Mundial de la Paz en la jornada del año nuevo. Se celebra este año por cuadragésima quinta vez con este lema: «Educar a los jóvenes para la justicia y para la paz.»

Este lema tiene, especialmente para nosotros, un eco claro de un hecho reciente: la celebración, primero en las diócesis y después en los actos centrales de Madrid, de la Jornada Mundial de la Juventud. El desarrollo de esta jornada ha sido un motivo de esperanza para toda la Iglesia y deseamos que lo fuese también para toda nuestra sociedad.

Pero esta esperanza está condicionada a una responsabilidad que tenemos todos, sobre todo los adultos, y de manera especial cuantos trabajan en el campo de la educación.

Nos jugamos mucho en la tarea de dar a los jóvenes razones para trabajar a favor de la justicia y de la paz. Pongamos en manos de la Santísima Virgen la paz de nuestra sociedad en esta hora difícil, y también la paz para el futuro que estará sobre todo en manos de los jóvenes actuales.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Obispo de Terrassa